

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 861/2021
03.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Весне Поповић, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Борис Богдановић, адвокат из ..., против противника предлагача Градске општине Чукарица, Београд, коју заступа Правобранилаштво Градске општине Чукарица и крајњег корисника Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу ЈП Београд, ради накнаде, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 7401/20 од 29.07.2020. године, на седници одржаној 03.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 7401/20 од 29.07.2020. године.

Образложење

Решењем Другог основног суда у Београду Р1 2102/2010 од 07.06.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован предлог предлагача за одређивање накнаде за експроприсане непокретности ближе описане у овом ставу изреке, које су експроприсане правноснажним решењем Скупштине општине Чукарица-Управе за имовинско правне послове од 23.01.1987. године, и предлог за накнаду трошкова ванпарничног поступка. Ставом другим изреке, обавезани су предлагачи да противнику предлагача ГО Чукарица накнаде трошкове поступка у износу од 354.750,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован предлог крајњег корисника Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу ЈП Београд за накнаду трошкова поступка.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 7401/20 од 29.07.2020. године одбијена је као неоснована жалба предлагача и првостепено решење потврђено у ставовима првом и другом изреке.

Против решења другостепеног суда предлагачи су изјавили ревизију због битних повреда одредаба поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку („Сл.гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), који се примењује на основу члана 27. став 2. и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Сл.гласник СРС“ бр.25/82, ... „Сл.гласник РС“ бр.46/95,

...106/15), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена, јер је изјављена против одлуке против које се по закону не може изјавити.

За оцену дозвољености ревизије против правноснажног решења другостепеног суда у ванпарничном поступку одређивања накнаде за експроприсану непокретност, меродавна је вредност коју је предлагач – странка означила у предлогу, а ако то странка није учинила, меродавна је вредност на коју је плаћена или одређена судска такса. У конкретном случају предлагачи у предлогу нису означили вредност, а није одређена ни такса на првостепену и другостепену одлуку.

Одредбом члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, који се примењује у оставинском поступку, прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У имовинско-правним споровима у којима се тужбени захтев не односи на потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, а тужилац у тужби (предлогу) и у току првостепеног поступка није означио вредност спора, нити се она може утврдити на основу одређене или плаћене судске таксе, а не може се утврдити ни по одредбама члана 21. до 27. Закона о судским таксама („Сл.гласник РС“ бр.28/94, ... 106/15), као вредност предмета спора, применом члана 28. истог Закона, узима се износ од 15.000,00 динара, без обзира који је суд надлежан за решавање спора.

Имајући ово у виду, као и да се у конкретном случају ради о ванпарничном поступку одређивања накнаде за експроприсану непокретност, у коме се као вредност предмета поступка узима износ од 15.000,00 динара - применом члана 28. Закона о судским таксама, а што представља динарску противвредност износа који не прелази 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић